

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Cur noxia animalia co[n]diderit Deus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

quod Anno 1526. aduersus Oeeolampadium edidit (qui se à Wilhelmo Gronyensi docto Frifone probataque fidei viro accepisse, testatur) Ludouicus Richeomus ita refert: *Is sacerdotem, ait, quendam, cum, sub initium hyemis, Italiam versus iter ageret, niuis & algorum adauctius necessitate, dum in alpibus errabundus, mitiorem à ventis, & niuibus vallem reperire sperans, desiliisset, neque reducem, quaquà versum exitum comperisset, neque unde desilierat, propter altitudinem, ascendere potuisset, sub exesam, & propendentem rupem se se fame moriturum coniecisset, ac desperasse. Sed, ut erat luna plena, vidit noctu serpentum diuersa genera, qui ad ipsius cauernam tendebant niue super repentes; exterritus hoc visu, munivit se signo S. Crucis. Neq, enim sibi persuadere statim potuit, naturales esse serpentes, nullam fingere causam valens, quã naturaliter cogerentur, tali tempestate, antra sua exire, & sic per niues repere. Phantasmatum igitur nocturnorum quandam credidit illusionem, aut spiritus fortè malignos, qui tali specie simulatà ad se inquietandum accederent. Rursum igitur signum Crucis sibi imprimens, commendabat se, toto mentis affectu, Deo ac Beatæ Virgini. Serpentes rectà versus lapidem speluncæ suæ vicinam, contendebant, ibiq, aliquot factis reflexibus ceperunt eundem lingere. Ipse interim anxie eos respectans horam præstolabatur, quã impetu factò ingrederentur speluncam ad se denotandum. At ubi illi aliquandiu lapidem linxissent, regressi sunt, eadem, qua venerant, viã, in sua antra. Summas igitur Deo agit gratias, qui tali eum metu liberasset, dormiuitq, nonnihil, per noctis reliquum, absq, cibo diem sequentem transiens, nihilq, præter candorem niuis terram latè operientis, & lucem cali videns. Secundà & terciã nocte, horã eadem, reuersi serpentes fecerunt similiter, & abierunt. Tum demum credidit naturales serpentes, sed mirabatur, quidnam ita lapidem lincerent. Iam penè viribus destituto incidit cogitatio, quòd fortè animalia illa ostenderent, quid sibi faciendum esset, in sua necessitate; tùmq, ad lapidem accedens cepit eundem similiter lingere, & ecce (res stupenda) inter lingendum, ita fuit restitutus quasi cibo refectus. Tali itaq, modo, totã hyeme, sub rupe, latitans contra frigus & famem se defendebat, donec, in fine Aprilis, niue solutã, peruijs iam factis alpibus, quosdam audiret in vicino colloquentes, isq, se comitem præbuit ad peregrinationem suam complendam. Hæc Richeomus.*

Ludouic. Richeom. in Peregrino Lauretano cap. 138.

Ergo, si vult Deus, serpentes, quos in aliorum supplicia immisit, in auxilia immittit aliorum. Nullius igitur temeritas accusare

I V.

S. Augustin.
tract. 1. in
Ioan.

S. Chryf.
hom. 12. ad
pop. S. Edm.
in Speculo
Eccl. cap. 6.
tom. 5. Bi-
blioth. Da-
mascenus 2.
Fid. cap. 10.
Phil. lib. de
Pronid. Ne-
mesius 1. de
homine. c. 2.

Laëtant. lib.
de Ira. c. 13.

Deut. 32. 37.

Pfal. 90. 13.

V.

Supra n. 2. &
3. Dan. 14.
Io. Euirat. in
prat. Spir. c.
125.

accusare debet Mundi Conditorem, quod noxia animalia creavit quemadmodum Manichæus quidam, apud D. Augustinum, simplici cuidam Catholico, Deum malum esse, persuasit, quod muscas, quas ille tunc infestas patiebatur, condidisset. Hunc errorem fusè impugnat S. Chryostomus, S. Edmundus, S. Damascenus, Philo, & alij. Nemesij sunt ista: *Si aliqua sunt, que fructu non ferant, contrariè perniciem homini important, sciendum est, cum que ad hominum usus valent, primario loco creata essent, tum cetera omnia, que natura ferebat, esse condita; ut ne res vlla, que fieri posset, ab hoc officio abesset. Quanquam ne ista quidem planè eiusmodi sunt, ut nullam ex ijs homo utilitatem capiat. Nam etiam venenata bestia emolumentum illi faciunt, propterea quod eis ad curanda vulnera ab illis ipsis illata ceterosq; morbos sanandos abutitur. Tales sunt theriaca quedam compositiones, que vocantur, quas ratio excogitavit, ut per eas etiam illis dominaretur, & velut à deicæ hostibus commodum perciperet. Sed habet homo infinitas vires his contrarias à Deo acceptas, quibus arcere, & ulcisci & corrigere eorum iniurias possit. Alia enim alios usus habent, communiter tamen omnia ad hominis commoditatem natura conferunt, etiam illa, quorum alioqui nulla utilitas appareat. Laëtantius proposita hac Stoicorum, ut ait, responsione: *Quod nihil sit, cuius non sit aliqua utilitas, tamen occulta plerumq; lateat, & idèd purgari Deum à calumnia, ex rerum noxiarum productione ipsi illata, scribit, hanc responsionem esse ineptam, & respondendum potiùs fuisse, istiusmodi mala facta fuisse, ut homo haberet, in quo datam sibi sapientiam & rationem exerceret. Est quidem hæc aliqua etiam ratio, sed tamen neque Stoicorum responsio est reiicienda, quam tot SS. PP. & ipsæ experientiæ approbaverunt. Certè documenta & medicamenta ab eiusmodi bestiis habemus. Si Scorpij malum est venenum, est & oleum Scorpij bonum. Quin idem Scorpius dum sauciat, sanat, si, in ipso ictu, vulnere facto interatur. Certè qui dixit: *Dentes bestiarum immitam in eos: cum furore trahentium super terram atq; serpentium;* idem etiam dixit: *Super aspidem & basiliscum ambulabis: & conculcabis leonem & draconem.***

De dracone victo & contentim interfecto, historia Danielis Prophetæ loquitur. Et de serpentibus, paulo supra docui. Idem etiam Daniel inter fameliorum leonum rictus, in lacu, illæsus mansit. Abbas Sergius leoni, in via iacenti, panem porrexit, & recede.